

[Dahlgaard.]

Mulighed for Opsparing hos de mange. Der er det afgørende Skel. Det ærede Medlem ved jo, hvad han i øvrigt kan vide fra, hvad Medlemmer af mit Parti har skrevet og sagt, at det radikale Venstre har staaet i en enstemmig Opinion mod den Nedsættelse af Formueskatten, der har fundet Sted, og det vil ogsaa komme til at staa i en enstemmig Opinion mod den Skatteforhøjelse, som der her er Tale om.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Orla-Jensen): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til dem, der har taget Ordet i denne Sag.

Vi føler os lidt skuffede over, at den højtærede Finansminister ikke ser med større Sympati paa sine Elever, paa dem, der følger den Vej, som han selv er slaaet ind paa, idet jo ingen har slaaet mere til Lyd for Luksusbeskatningen end han. Vi mener blot, at den højtærede Minister ingenlunde er gaaet saa vidt ad den Vej, som man kunde gaa, eller har draget de fulde Konsekvenser af sin egen Teori.

Det er ganske vist meget vanskeligt at definere, hvad Luksusvarer er, men jeg skal her kun holde mig til, hvad vi selv har fremdraget, nemlig Nydelsesmidlerne. I selve Ordet ligger, at det maa være Luksus, selv om de bruges i det daglige Liv. Jeg har selv defineret Forskellen mellem Næringsmidler og Nydelsesmidler saaledes, at Nydelsesmidler er saadanne Næringsmidler, der ikke tilfører Organismen nogen Kalorier, i alt Fald ikke Kalorier eller Nyttевærdi, der staar i Forhold til Prisen. Det er for det første Tilfældet med Tobak, der er et saa decideret Nydelsesmiddel i langt højere Grad end Spiritus, der endda tilfører Organismen ikke saa helt faa Kalorier, men overfor Spiritus er man blevet enig om en endogsaa meget stærkere Beskatning, end vi kunde tænke os, bl. a. vil vi nødig ind paa de samme Vanskeligheder, som man har med Smugleriet af Spiritus.

Den højtærede Minister mente, at man kunde gaa saa vidt, at man sprængte det hele. Det mener jeg ingenlunde at vi har gjort. Hvad Chokoladebeskatningen angaar, kan den jo bæres af Detailhandelen, og en Avance paa 33 $\frac{1}{2}$ pCt. maa dog endnu synes at være en rimelig Avance. Jeg ved godt, at Chokoladehandlerne ikke tjener meget, fordi de hver især sælger saa umaadelig lidt, der er alt for mange af dem, men det er jo noget, vi ikke kan gøre ved.

Hvad Tobakken angaar, kan det være,

hvis man spænder Buen saa højt, som vi har gjort, at det kan blive nødvendigt, at der kommer Koncentration indenfor Tobaksindustrien, ligesom der er kommet indenfor Spiritusindustrien. Jeg sad selv, da denne Koncentration fandt Sted, i Bestyrelsen for en Spritfabrik og ved derfor meget nøje, hvad der gik for sig. Jeg ved, at det var til Fordel for alle de smaa Selskaber, som førte en haard Kamp for Tilværelsen, og der var ingen Funktionærer, som led noget. Skulde der blive nogle Arbejdere ledige ved en saadan Koncentration, kan vi jo tage Hensyn til det, saa kan der i den Sum, der afsættes til Koncentrationen, ogsaa tænkes paa at holde Arbejderne skadesløse, i alt Fald det første Aar, indtil de faar en sundere Beskæftigelse end at være Tobaksarbejdere.

Baade fra konservativ Side og Vestres Side er der slaaet meget stærkt paa Koncentration indenfor Industrien, det er Vejen til at faa moderne Maskiner indført og til at optage Konkurrencen med Udlandet. Og intetsteds er det naturligere at optage Koncentrationen end ved Luksusindustrier. Da Koncentration ofte medfører en Monopolstilling for de Fabrikanten, der bliver tilbage, er det i alt Fald mindre betænkeligt, at det sker ved Varer, der absolut ikke er nødvendige, end overfor Nødvendighedsartikler. Det skulde nødvendig være et Monopol at fabricere Nødvendighedsartikler.

Det ærede Medlem Hr. Clausager kunde godt gaa med til en Skatteomlægning, f. Eks. at lægge lidt paa Kaffen og til Gengæld aflaste Sukkeret, at lægge lidt paa Cigaretter og til Gengæld aflaste andre Tobaksvarer. Jeg ser imidlertid ikke, at der kommer noget ud af en saadan Skatteomlægning. Skal man endelig foretage en Skatteomlægning, skal det dog være en, der medfører nogen Nytte, saaledes som vi foreslaar — idet man derved aflaster de direkte Skatter.

Det ærede Medlem var specielt inde paa — og for øvrigt var ogsaa de andre Talere inde paa dette —, at Sukkeret kan man ikke regne med til Nydelsesmidler, og det skal jeg villigt indrømme, det kan man ikke efter den Definition, jeg har givet, idet Sukkeret har en overordentlig høj Kalorieværdi. Men her i Landet er jo et overdrøvent Forbrug af Sukker, vi bruger mere Sukker end andre Nationer; det viser jo dog, at der her er et Luksusforbrug af Sukker. Og jeg fremhævede, at denne overdrevne Nydelse, særlig Nydelse af Slikkerier mellem Maaltiderne, er usund; den gør, at Børnene ikke kan spise noget rigtig Mad, naar de kommer til Bordet,